

[Aksel Larsen.]

1960. Han erklærede, at fremskridtet fortsætter, uden at fortælle, hvad det er for et fremskridt, og han anførte som et bevis, at julipristallet viste endda nedadgående tendens. Det ærede medlem må undskylde mig, men det tager jeg ikke som noget absolut bevis. Man har lavet et nyt pristal; man har haft den bekymring, at pristallet ikke må stige, men jeg er ikke sikker på, at det betyder, at priserne ikke er steget.

Nå ja, det er selvfølgelig i denne henseende et fremskridt, at det ærede medlem ikke gav regeringen hele æren for den fremskridtsudvikling, han påstår er sket; det har han jo ved tidligere lejligheder gjort, hvor han hævdede . . . (*K. B. Andersen*: Det passer ikke!) . . . , at det var den trekantede regerings forbrugsbegrænsende foranstaltninger i 1957, der bevirkede, at vi var kommet ind i så gode tider. Det gør han altså ikke nu, og det er jo udmærket. Men det er kun så meget mere rimeligt, som vi alle ved, at det i hvert fald ikke er regeringens skyld, at den hamstringsbølge, vi var ude for i de måneder, der gik, inden omsætningskatten trådte i kraft i august 1962, naturnødvendigt måtte give en bedre handelsbalance i første halvdel af 1963. Derfor er det heller ikke regeringens skyld, at industrieksporten er vokset. Det er formodentlig heller ikke regeringens skyld, at eksportmulighederne for det danske landbrug er så store, at vi for blot at opfylde en del af vor eksportforpligtelse må købe smør i Sverige og udføre det på dansk konto til aftagerlandene, og det er formodentlig heller ikke regeringens skyld, at det er gået sådan med afsætningen af flæskeprodukter, at medens man for få måneder siden talte alvorligt om at indføre svinekort for at begrænse svineproduktionen, er man nu endt i det modsatte: at man ikke er i stand til at skaffe tilstrækkeligt. Men selv om det ikke er regeringens skyld, så er det alligevel glædeligt, og regeringen skal naturligvis ikke have nogen bebrejdelse af den grund.

På den anden side: ligefrem gode tider eller bedre tider, end vi havde før, det er jeg nu ikke sikker på at vi har fået. Vi har fået omsætningskatten. Jeg er ikke sikker på, at den giver befolkningen gode tider, og det er naturligvis dobbelt galt, at om-

sætningskatten ligger i engrosleddet og ikke i detailleddet. Nu har vi fra regeringens side fået et lovforslag om visse ændringer i loven om omsætningsafgift. Jeg kunne ønske, at der var kommet et forslag om en meget stor ændring, nemlig at afgiften skulle ligge i detailleddet, men det kan jo være, vi kan forhandle os til rette om det, når vi får det pågældende lovforslag i udvalg.

Jeg er heller ikke sikker på, at det har gjort gode tider bedre, at vi fik begrænsninger i byggeriet, såvel byggeriet af boliger som af skoler, hospitaler o. lign., eller begrænsninger i de offentlige arbejder. Jeg er heller ikke sikker på, at det har bidraget til at gøre gode tider bedre, at vi i visse henseender fik gennemført VK-partiernes skatteprogram, således at de direkte skatter blev lettet, medens de indirekte skatter blev forhøjet, og at det blev suppleret med loven om den bundne opsparing; det kan jeg slet ikke finde anledning til at takke for.

Jeg ved godt, at det har naturligvis forbedret landbrugernes forhold, at der ydes ca. 1 milliard kr. om året i direkte og indirekte statsstøtte til landbruget. Men jeg kunne have ønsket, at man var gået en anden vej, og mit partis mening om, hvilken landbrugspolitik vi burde have, kender tinget. Jeg er heller ikke sikker på, at det kan siges at gøre gode tider bedre, at man, samtidig med at man indførte omsætningsafgiften og byggeribegrænsningerne og alt det dér, forøgede militærudgifterne, men meget kan altså tyde på, at det er det ærede medlem hr. K. B. Andersen ikke så opmærksom på.

Det bidrager jo heller ikke til at gøre gode tider bedre, at det gik, som det gik, med jordlovene. Dem er der for resten talt temmelig lidt om, i hvert fald fra regeringens side, i dette efterår og her under debatten i tinget. Jeg går ud fra, at regeringen anså disse jordlove for at være absolut nødvendige i foråret, og jeg synes, at de kan ikke være mindre nødvendige i dag, men alligevel lader det til, at regeringen ikke har så forfærdelig travlt med at gøre noget ved dem. Enten skal de i udvalg, eller også forbereder man sig på at fremsætte andre jordlovsforslag, der skal være tilpasset efter den mening om en sådan lovgivning, som man formoder venstre og de konservative har.